„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 212. Sobota 17. Września 1870. Rok wydania 60.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

ćwierćrocznie . . . . . 3 złr.
miesięcznie . . . . . . 1 złr.

z przesyłką pocztową:

ćwierćrocznie . . . . . 4 złr.
miesięcznie . . . . . . 1 złr. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c na stempel i list.

Część urzędowa.

Jego c. i kr. Apostolska Mość raczył na podstawie ustawy zasadniczej państwa o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 r. §. 5. najwyższem pismem odręcznem z 13. września b. r. mianować tajnego radcę i ministra finansów Ludwika barona Holzgethan, tajnego radcę i ministra spraw wewnętrznych Edwarda hrabiego Taaffe, tajnego radcę i ambasadora w Rzymie Ferdynanda hrabiego Trauttmansdorff i ministra sprawiedliwości Adolfa Tschabuschnigg dożywotnimi członkami izby panów Rady państwa.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokółów 19—23. posiedzenia krajowej Rady szkolnej.

I. Rada mianuje nauczycieli dla szół ludowych: Romana Romanyka w Dzieduszycach wielkich, Wojciecha Koguta w Bratkówce, Karola Puppę w Zimnej wodzie, Leona Piotrowskiego w Tyczynie, Jerzego Kowalca w Pobereżu, Karola Grabowskiego w Majdanie, Zygmunta Litwińskiego w Błażkowej, Jędrzeja Smereczańskiego w Dmytrowicach, Teofila Łastowieckiego w Truskawcu, Michała Krupę w Sośnicy, Jana Dybczaka pomocnikiem w Dobczycach, Józefa Zielińskiego nauczycielem w Wicyniu, Michała Morowika w Krasnoile, Jana Fryckiego w Skwarzawie, Józefa Czopanowskiego w Sulimowie, zatwierdza nominacyę Wilhelma Ulrycha w Einsingen, mianuje Jana Hrycynę nauczycielem w Pukowie, Konstantego Nawrockiego w Ihrowicy, Leopolda Barzyckiego 3im nauczycielem w Pilznie, Aleksandra Dorożyńskiego w Romanówce, Alfonsa Starzyńskiego w Kudynowcach, Hipolita Jarockiego w Łanowcach i Piotra Guszalewicza w Nowostawcach.

Rada mianuje przy szkole żeńskiej w Wieliczce 1ą nauczycielką, Amalję Biberównę, 2ę nauczycielką, Teresę Menschik 3ą nauczycielką Amalję Menschik.

Posadę nauczycielki pomocnicy przy szkole św. Anny we Lwowie nadaje Rada Eleonorze Kuliczkowskiej.

II. Rada nadaje opróżnioną posadę nauczyciela chemii przy szkole realnej w Tarnopolu Alojzemu Dyszkiewiczowi, dalej opróżnione posady katechetów przy gimnazyum II. we Lwowie ks. Józefowi Lewickiemu, przy gimnazyum w Tarnopolu ks. Bazylemu Kopytczakowi, w Kołomyi ks. Mikołajowi Łepkemu, w Buczaczu ks. Leoncyuszowi Ośmiałkowskiemu, któremu powierzono także porwizoryczne kierownictwo tamtejszego gimnazyum, a posadę rzeczywistego dyrektora szkoły realnej we Lwowie p. Stanisławowi Chlebowskiemu.

III. Rada zatwierdza nominacyę: Józefa Jędrzejowskiego na stałego nauczyciela w Kozłowie, zaś Włodzimierza Korzeniowicza na nauczyciela w Kobakach.

Rada zatwierdza także w za odzie nauczycielskim nauczycieli gimnazyalnych: ks. Ambrozego Szankowskiego w Stanisławowie, Jana Krystyniackiego w Lwowie, Mikołaja Kulczyckiego w Przemyślu i ks. Jędrzeja Drążka katechetę w Drohobyczu.

IV. Rada przenosi zastępcę nauczyciela Anatola Wachnianina z gimnazyum Franciszka Józefa do gimnazyum akademickiego we Lwowie.

V. Rada przyjmuje książki: a) „Morze i jego zjawiska“ w poczet książek poleconych dla bibliotek szkół ludowych, dalej ruską książkę do czytania, ułożoną przez Juliana Romańczuka i Michała Polańskiego na klasę III. szkół ludowych. Rada aprobuje dogmatyka ks. Martina, przetłómaczoną przez ks. Jachimowskiego.

b) Wiadomości o ratowaniu osób na pozór zmarłych Dra Janikowskiego.

c) Palestyna i jej święte pamiątki prz. A. Kisielewskiego.

d) Podróż Wisłą z Krakowa do Gdańska, tegoż.

e) Przechadzki po polu i ogrodzie, tegoż.

f) Czasopismo „Opiekun polskich dzieci“, tegoż.

g) Czasopismo „Szkółka wiejska“, tegoż.

VI. Rada postanawia porozumieć się z wys. Ministerstwem względem użycia kredytów przyzwolonych w budżecie preliminowanym na rok 1870 na stypendya dla kandydatów stanu nauczycielskiego i uregulować rozdawnictwo tych stypendyów.

VII. Rada uchwala z powodu przepełnienia Krakowskich szkół ludowych, udać się do gminy Krakowskiej o obmyślenie funduszów na zaprowadzenia czwartej 4 klasowej szkoły głównej.

VIII. Rada reguluje płace nauczycieli gimnazyalnych w myśl ustawy z d. 9. kwietnia b. r.

IX. Rada udziela Wiktoryi Rosteckiej pozwolenie do założenia pensyonatu żeńskiego w Przemyślu.

X. Rada uchwala udzielić subwencyę dla szkół w Kolbuszowie, Ciężkowicach i Psarach.

XI. Rada postanawia użyć część nadzwyczajnej dotacyi funduszu szkolnego na rok 1870 pozostającej do dyspozycyi z końcem miesiąca lipca b. r. t. j. kwotę 11.666 złr. na zakupno listów zastawnych galic. banku hipotecznego, które w myśl dawniejszych uchwał, na założenie szkolnego funduszu emerytalnego użyte być mają.

XII. Rada postanawia przedstawić Ministerstwu oświecenia wniosek względem przyznania i wymiaru kwaterunkowego dla dyrektorów szkół średnich.

XIII. Rada uchwala wystosować odezwę do krajowej komendy wojskowej, aby nauczycieli pobranych do wojska, powoływano do ćwiczeń o ile możności li podczas feryj.

XIV. Rada rozpisuje konkurs na ułożenie książk do czytania dla szkół niedzielnych

XV. Rada przyznaje profesorowi gimnazyum Brzeżańskiego Antoniemu Czarkowskiemu pierwszy dodatek kwinkwenalny do płacy.

Lwów, 17. września.

Na ostatniem posiedzeniu sejmu czeskiego sprawozdawca mniejszości dr. Herbst krytykował ordynacyę wyborczę sejmu z kwietnia 1848 r. i odmówił w imieniu stronnictwa wierno-konstytucyjnego udziału w zaprojektowanych w adresie przez większość sejmową układach deputacyi. Sprawozdawca większości dr. Rieger nazwał dotychczasowy stan nieliberalnym i wskazał na kwestyę robotników, którąby tak zwane feudalne stronnictwo przyszedłszy do steru w liberalnym duchu przez rozszerzenie prawa głosowania rozwiązało. Dr. Rieger nazwał twierdzenie, iż dawniejsi królowie nie szanowali prawa stanów podczas gdy przyrzekli szanować je i na to przysięgę złożyli przy koronacyi, obrazą majestatu. W lewicy powstał hałas. Mowcę przywoływano do porządku. Opozycya przeklaskiwała mowcy. Na wezwanie marszałka dr. Rieger cofnął swe wyrażenie. Wspominając o twierdzeniu dr. Herbsta, że Czechy były dawniej lennem królestwem państwa niemieckiego, rzekł dr. Rieger, że w konsekwencyi król Czech stałby się musiał może w najbliższej przyszłości lennikiem króla pruskiego jako cesarza niemieckiego. Prawica zaprzeczyła temu wywodowi. Namiestnik książę Mensdorff położył nacisk w imieniu rządu na ten fakt, że mesaż cesarski wysłany został do sejmu królestwa czeskiego a nie do „zgromadzenia“ i wezwał sejm do przedsięwzięcia wyborów do Rady państwa. Przy głosowaniu 77 czeskich posłów pozostało za wnioskiem obesłania Rady państwa. Przeciw wnioskowi głosowało 147 czeskich posłów i posłowie z większych posiadłości. Dr. Schmeykal w imieniu niemieckich posłów oświadczył, iż ci nie wezmą udziału w głosowaniu nad adresem i opuszczają natychmiast salę. Po wyjściu posłów niemieckich przyjęto adres jednogłośnie. Deputacya, która ma wręczyć adres cesarzowi, składa się z marszałka, jego następcy i następujących 18 posłów: Clam-Martinitz, Grünwald, Klaudy, Jerzy Lobkowitz, Józef Müller, Neuberg, dr. Rieger, książę Adolf Schwarzenberg i książę Karol Schwarzenberg, dr. Sladkowski, Stangler, hr. Leon Thun, książę Thurn-Taxis, Trojan, Taschner, Zeleny i Zeithammer. Skrejszowsky złożył mandat.

Po wyborze deputacyi marszałek odroczył sejm na czas nieograniczony.

Berlin. W oblężeniu Strassburga zaszła chwilowa przerwa — pisze augsburgska „Allg. Ztg.“ — która nas zniewala do podania poglądu na wypadki dotychczasowe. Przedsięwzięte od dnia 11 do 17 sierpnia osaczenie wielko-książęcą badeńską dywizyą było zrazu tylko słabe i ograniczało się głównie na odcięciu posiłków dla fortecy. Z nadejściem wojsk należących do korpusu oblężniczego pod jenerałem Werder stawało się koło na okół fortecy coraz ciaśniejszem. Od dnia 28. można było twierdzić, że komunikacya z fortecą zupełnie przecięta została. Mało zaczepne zachowanie się piechoty załogi Strassburga, która częściowo składała się z niedobitków pokonanych pod Wörth pułków, zniewoliło jenerał porucznika Werdera już dnia 15. i 18. do zajęcia przedmieść Schiltigheim i Königshofen, dla przeszkodzenia nieprzyjacielowi, by w tych murowanych miejscowościach nie znalazł podpory dla swej obrony. Dnia 21. września nadeszły czoła parku oblężniczego i natychmiast postanowiono z siłami na zawołanie będącemi, około 40 ciężkiemi działami oblężniczemi i ustawionemi pod Kehl bateryami, które forteca Rastatt przysłała (32 działa) jako też badeńską artyleryą polową bombardować miasto i fortecę Strassburg. Musiano spodziewać się, że przy zupełnym prawie braku bezpiecznych przeciw bombom lokalów wielka liczba bezbronnych obywateli wywrze nacisk na komendanta i że może osiągniętoby poddanie się fortecy bez nadto wielkich ofiar dla korpusu oblężniczego.

Obywatelstwo Strassburga, które zapomniało niestety o swem pochodzeniu niemieckiem i chlubi się być więcej francuskiem niż Francuzi, nie uczyniło żadnych kroków gwoli poddania się. Biskup tylko strassburgski starał się dnia 28. wyprosić zaprzestanie bombardowania, rozmowa ta okazała jednak, że więcej forma niż życzenie wewnętrzne było powodem do umowy. W tym czasie przybyli dowódzca artyleryi oblężniczej, jenerał porucznik Decker, oficerowie sztabowi artyleryi i korpusu inżynierskiego. Postanowiono przeto zaprzestać bombardowania i rozpocząć formalne oblężenie, by zapobiedz zupełnemu zniszczeniu starożytnego miasta Strassburga.

Jenerałmajor Mertens, inżynier en chef armii oblężniczej, rozpoczął natychmiastowe utworzenie pierwszej paralleli pod Schiltigheim, o 700 do 800 kroków od fortecy. W nocy z d. 29. na 30 otworzono rzeczywiście bez jakiejkolwiek straty w tej nadzwyczajnej bliskości fortecy pierwszą parallelę i pobudowano 10 nowych bateryi. Nieprzyjaciel odpowiadał na nasz ogień tylko miernie i źle celując. Można było twierdzić, że oczekiwał innego frontu zaczepki i uzbroił takową. Dnia 29. rozpoczęło się więc oblężenie. Równocześnie wykonywano z wytężeniem wszystkich sił roboty rozpoczęte, dopóty i nadchodzące jeszcze codziennie wojska organizowano szybko a mianowicie wyrabiano materyał z witek (kosze szańcowe i faszyny).

Już w nocy z dnia 31. z. m. na 1. b. m. posunięto komunikacyą do drugiej paralleli a w nocy z dnia 1. na 2. otworzono drugą parallelę na 2000 kroków długości. Wypadek to w historyi wojen bezprzykładny, osiągnięty w obec bardzo licznej i w ogóle bardzo dobrze usłużonej artyleryi i mimo gwałtowne ataki. Nieprzyjaciel uzbroił dnia 31. i 1. zaczepiony swój front wliczne działa a zrana o 4 godzinie kusił się odeprzeć nasz atak.

Nieprzerwany ogień piechoty z wałów jako też ogień całej artyleryi rozpoczął d. 2. września zrana o 4 godzinie czynną obronę przeciwnika.

Równocześnie zrobiono dwie wycieczki. Kolumna jedna skierowała się na lewe skrzydło naszego stanowiska ku wyspie Wacken i Jais, lecz przez żołnierzy 30 pułku energicznie odpartą została. Trzy kolumny nieprzyjacielskie natarły na prawe skrzydło przy dworcu, który zajęła była kompania jedna 1 batalionu 2 pułku grenadyerów króla pruskiego.

Pułkownik Renz, dowódzca straży w okopach, poznał natychmiast niebezpieczeństwo ataku i posłał kompanie 1 batalionu swego pułku dośrodkowo przeciw niemu. Nieprzyjaciel został z największą gwałtownością odparty do fortecy, ścigany przez dzielne nasze wojsko aż na stoki. Poniosły one niestety przy powrocie do okopów i przy nadzwyczaj silnym ogniu fortecy stratę 50 ludzi, pomiędzy zabitymi znajduje się kapitan Gräff. Lecz i roboty przy otwarciu drugiej paralleli przyprawiły nas o dotkliwą stratę. Podpułkownik Gayl i kapitan hr. Herzberg z korpusu inżynierskiego, którzy z największą energią i wysileniem kierowali dotąd szczegółami robot inżynierskich, padli rychło rano, gdy właśnie naprawiać chcieli uszkodzone miejsce drugiej paralleli. Lubo straty te są bardzo bolesne, to nimniej wielkimi jednak są rezultaty. W czterech dniach otworzono dwie parallele, nasza artylerya, której żadnego działa nie zdemontowano, doprowadziła nieprzyjaciela do milczenia i odznaczyła się wraz z inną bronią, piechotą i pionierami w równie chwalebny sposób.

Spodziewać się należy, że uorganizowany teraz na pewno atak doprowadzi rychło do swego celu, ofiary naturalnie będą jeszcze wielkie, bo wodą napełnione rowy forteczne Strassburga z jego dobrze konstruowanemi liniami według sposobu Vaubana dozwalają teraz powolnego tylko posuwania się oblężenia.

— W obec usiłowań republikańskiego rządu paryskiego wyjednania u mocarstw neutralnych interwencyi na rzecz pokoju, nie małej jest wagi, artykuł organu hr. Bismarcka, „Nordd. Allg. Ztg.“ który przytaczamy w dosłownem przekładzie:

Pytanie, który rząd jest we Francyi uprawnionym, pytanie, którem Niemcy mało się zaprzątały, gdyby nie były w wojnie z Francyą, zależy od konieczności narzucenia sobie innego pytania: Z kim we Francyi mają Niemcy toczyć układy pokojowe?

Pan Jules Favre, pan Gambetta i ich panowie koledzy wystawiają sobie wprawdzie, że paryska emeute znalazła we Francyi ogólne uznanie, co przy chorobie na wielkość, której polityczni i publicystyczni przywódzcy band więcej podlegają niż wszystkie inne warstwy społeczeństwa, nie powinno wcale zadziwiać. Ale już tworzą się w innych miastach Francyi inne rządy, a ze stanowiska francuskiego prawa publicznego jest rząd zasiadający w Hôtel de Ville dla Niemiec zupełnem zerem.

W obec tego, co mówi dzisiejsza „Volks-Ztg.“ że byłoby to „mięszaniem się do najbardziej wewnętrznych spraw sąsiedniego narodu“, gdyby Niemcy chciały i nadal jeszcze rząd cesarski uznawać jako taki, mniemamy przeciwnie, że właśnie byłoby takiem mięszaniem się, gdybyśmy chcieli inny rząd niż cesarza Nadoleona uznawać jako uprawniony.

Gdyby chciano porzucić w Niemczech to stanowisko zasadnicze, mielibyśmy dzisiaj pana Jules Favre, jutro prawdopodobnie Rocheforta, pojutrze jenerała Cluzeret spiewającego „Marsyliankę“, na czwarty dzień jakiego robotnika z Villette, na szósty chaos, a żaden z tych rządów nie uznawałby tego dziś, co przyrzekł inny wczoraj, każdy zapierałby się poprzedzającego.

Pruskie dzienniki w bezsilnym gniewie tak piszą o wypadku w Laon:

„Wypadek w Laon, pod niebiosa wynoszony przez fanatyczną prasę francuską, a który pozostanie na zawsze jako hańbiąca plama na honorze narodu francuskiego, dowodzi, zjakimi fanatykami mamy do czynienia. Gdy obrońcy jakiej twierdzy lub okrętu wysadzą się w powietrze, możnaby to nazwać czynem bohaterskim, który ganić nie naszym zamiarem, ale oddać twierdzę zwycięzcy, wycofać własne wojsko, a potem w ten sposób pokrzywdzić zajmujące twierdzę wojska nieprzyjaciela, ufającego honorowi i poszanowaniu obyczajów międzynarodowych, jest nietylko czynem barbarzyńskim, wołającym o straszliwy odwet, lecz i nieuczciwością, w której wszyscy ci udział biorą, którzy czynu takiego nie potępiają.

Właśnie czyn ten, który, jak się rzekło, dla Francyi i dla wielu niewinnych koniecznie sprowadzić musi najstraszliwsze skutki, zwłaszcza, gdyby się miał gdziekolwiek w jakikolwiek sposób powtórzyć, dowodzi jaśniej, niż wszystko inne, że nie możemy we Francyi wchodzić w układy z ludźmi przyklaskującymi takim gwałtom, lecz tylko z rządem uznanym przez nas prawem międzynarodowem i który jest gotowy prawa międzynarodowe szanować.“

Paryż. „Journal des Débats“ pisze: „Niemcy nie mogą w nierozsądny sposób żądać za jednym zachodem Alzacyi, Lotaryngii i dobrodziejstw trwałego spokoju. Francya uszczuplona w swem terytoryum widząc dwie najpiękniejsze prawie prowincye swoje w posiadaniu zwycięzcy uważać to będzie za powód ciągłej nienawiści i podsycanie jej chęci zemsty, przez co Europa stałby musiała zawsze pod bronią. Niemcy mają także swoje kłopoty a dziwny zakres ich oręża, który uspokaja małe i słabe państwa, wzbudza nieufność mocarstw. Rosya nie mniej bacznie jak Hollandya śledzi marsz niemieckich armii i postępy polityki hr. Bismarcka. Wśród takich okoliczności przypuszczać najprzykrzejsze dla nas ewentualności zabór Alzacyi i Lotaryngii, byłby niebezpieczeństwem dla dzisiejszej potęgi Prus. Gdyby nawet, co jest rzeczą niemożliwą, Europa patrzała milcząco i obojętnie na rozkawałkowanie Francyi i pozwoliła na ten akt niesprawiedliwości i gwałtu, to przepłacićby musiała tę karygodną obojętność nieustannym niepokojem. Gdybyśmy rzeczywiście stanęli odosobnieni, zapomnielibyśmy o wyższych interesach cywilizacyi i równowagi sił Europy a naszą gorliwość i uwagę zwrócilibyśmy tylko na uzbrojenie armii przeciw Niemcom. W ten sposób z zaboru Alzacyi i Lotaryngii, co pisma niemieckie uważają za warunek trwałego pokoju, urosłaby wojna bez końca, zgubna zarówno dla państw wojujących i neutralnych. Nie możemy także wierzyć, by król i ministrowie pruscy widzieli w zaborze tak francuskich prowincyi rękojmię trwałego pokoju. Zdrowy rozsądek i sprawiedliwość, dobrze zrozumiany interes Niemiec i wyższe interesa cywilizacyi nakazują zwycięzcy umiarkowanie i upominają go, by tej wojny, którą publicznie nazywał odporną, nie robił zaborczą. Ten głos, który podnosimy dzisiaj natchnieni życzeniem gorącem, ażeby trwały i skuteczny pokój nastąpił po zgubnej i krwawej wojnie, i ażeby dwa narody zarówno wielkie pod względem rozumu i męstwa zbliżyły się do siebie, złyszymy na szczęście także i w Niemczech. I tak z żywem zadowoleniem czytaliśmy następujące pismo pana Jakóba Venedey byłego deputowanego badeńskiego: „Gdy dzisiaj słyszymy zuchwałe żądanie, by Francyę na zawsze uczynić niyszkodliwą i zabrać jej Alzacyę i Lotaryngię, spodziewamy się a mamy przekonanie, że niemiecki duch i niemiecki naród porwany rozwagą i poczuciem honoru nie będą żądać od zwyciężonej Francyi tego, coby ją uczyniło śmiertelnym wrogiem Niemiec i naturalnym sprzymierzeńcem naszych wrogów. Francuski rząd dopuścił się wielkiej niesprawiedliwości względem Niemiec. W tej chwili został za ukarany. Ale Niemcy zawiniłyby tak samo i naraziłyby się tak samo na karę, gdyby zwycięzywszy szły drogą Francyi t. j. gdyby kusiły się reformy. „Mamy nadzieję, że dla dobra rozumu i przyszłego szczęścia Europy te mądre rady, znajdą reprezentantów w radzie króla Wilhelma.“

— Jenerał Trochu rozporządził, by w pobliżu fortyfikacyi Paryża spalono wszystkie lasy i krzaki, któreby mogło posłużyć Prusakom w ich szturmie. Fosy przed Paryżem napełnione zostaną materyałami eksplodującemi, które podpalone zostaną za zbliżeniem się Prusaków pod fortyfikacye.

— Francuski minister wojny otrzymał następujący list od marszałka Mac-Mahona:

„Pourru-aux-Bois 8. września 1870.

Panie ministrze! Mam zaszczyt uwiadomić Pana, że od wojskowych władz pruskich otrzymałem pozwolenie, na mocy którego przeniesiono mię do małej wioski Pourru aux Bois, leżącej o kilka mil od Sedan w kierunku ku Belgii.

Będąc więźniem wojennym nie mogę według punktów kapitulacyi podjąć na powrót służby w obecnej kampanii, ale ponieważ chcę po katastrofie, która spotkała armię zostającą pod mojem dowództwem, dzielić los moich żołnierzy, jak to uczyniła większa część oficerów armii, będę żądał zatem, skoro tylko stan mojej rany pozwoli mi, ażeby przeniesiono mię z tego miejsca, co według zdania lekarzy nastąpić może za pięć lub sześć tygodni, i ażeby mię internowano w jakiejkolwiek fortecy niemieckiej.

Przyjm panie ministrze zapewnienie wysokiego szacunku.

Marszałek Francyi de Mac-Mahon.“

Stan zdrowia marszałka polepsza się z każdym dniem. Jego małżonka znajduje się przy nim.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejsce targu;									
	Kałusz		Ottynia		Tyśmienica		Tłumacz		Uście zielone	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4		4	20	4	.	4	.
„ żyta	2	75	2	25	2	20	2	10	2	.
„ jęczmienia . .	2	.	2	.	1	20	1	72	1	75
„ owsa	1	50	1	50	1	40	1	56	1	30
„ grochu	2	50	2		1	50	2	.	2	15
„ hreczki	2	20	1	50	1	50	.	.	1	75
„ kukurudzy . . .	.	.	2	25	2	40	2	4	2	.
„ ziemniaków . .	.	75	.	80	1	.	1	.	1	.
Cetnar siana	2	80	1	40	.	80	1	50	1	5
Sąg drzewa twardego	7	.	6	.	6		6	50	5	50
„ „ miękkiego	5	50	4	.	4	.	5	.	4	.
Funt mięsa wołowego		14	.	15	.	16	.	16	.	14
Miara wina	.	16	.	24	.	20	.	18	.	
„ piwa		.	.	.	.	.	.	.	.	15
Wyrobnik z wiktem		.		20	.	30	.	40	.	25
„ bez wiktu .	.	.		35	.	50	.	50		45

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 12. b. m. spadł z okna domu pod l. 138 m. wyrobnik Jacek Wilczyński i ciężko się skaleczył. W tymże dniu 6letni syn stróża w kamienicy pod l. 29—30 m. suwając się po poręczach schodów spadł z drugiego piętra na dół i natychmiast się zabił.

(Samobójstwo.) W Białej zastrzelił się 8. b. m. nauczyciel szkoły głównej Tomasz Skurczyński. Powodem samobójstwa była choroba umysłowa.

(Składki.) Na korzyść pogorzelców wsi Wołoszczy w pow. samborskim złożyła gmina Przegnojów w pow. przemyślańskim 3 złr.

(Pożary.) Dnia 3. września zgorzała w Borowej w pow. brzeskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 433 złr. D. 3. bm. zgorzała w Wzdowie w pow. brzozowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (zabezpieczona) wynosi 235 złr. D. 3. bm. zgorzał w Kniażem w pow. śniatyńskim dom włościański. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 100 złr. D. 4. bm. zgorzała w Bilczu w pow. zabrzeżyckim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 200 złr. D. 4. bm. zgorzało w Podhajcach w pow. rudeńskim trzy zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 3000 złr. D. 4. bm. zgorzała w Tłusteńkiem w pow. husiatyńskim sterta zboża. Pożar wybuchł z powodu uderzenia piorunu. Szkoda wynosi 150 złr. D. 5. bm. zgorzał w Siekierczynie w pow. limanowskim dom włościański. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 6. bm. zgorzało w Brzesku dwa domy i stajnia. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 7. bm. zgorzał w Janowie w pow. grodeckim jeden dom. Przyczyna pożaru była nieostrożność. D. 7. bm. zgorzała w Kniażem w pow. śniatyńskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 2000 złr. D. 9. bm. zgorzała w Glinianach w pow. przemyślańskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda niezabezpie-

czona wynosi 800 złr. D. 9. bm. zgorzała w Postołówce w pow. husiatyńskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1500 złr. D. 10. bm. zgorzało w Krowicy w pow. trembowelskim ośm zagród włościańskich. Przyczyna pożaru była niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1800 złr.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

(Spóźnione.)

Paryż, 15. września. Amerykańska korweta z 500 ochotnikami i 7000 karabinów przybyła do Toulonu. Ochotnicy odejdą do Lyonu.

Pruski okręt „Thetis" z banderą rosyjską został w zatoce Marsylii zabrany. Załogę internowano a okręt wzięto w sekwestr.

Wczoraj aresztowano w Paryżu i w Marsylii pruskich szpiegów przebranych w ubiór francuskich żołnierzy.

Depesza z Joinville (departament Haute-Marne) z 15. września rano donosi: Właśnie zbliża się 15.000 Prusaków. Wojska koncentrują się w fortach.

Marszałek Bazaine w Metz jest w żywność najobficiej zaopatrzony.

Ponieważ Prusacy zajęli pociąg idący do Seulis więc komunikacyę pomiędzy Paryżem a Chantily zawieszono.

Hiszpański poseł Olozaga powołany do Madrytu odjechał.

Londyn, 15. września. „Times" spodziewa się prędkiego, lepszego zwrotu spraw, gdyż rząd francuski nabył odpowiedniejsze zdanie co do stanowiska prawnego w kwestyi pokojowej. „Times" mniema, że hr. Bismarck sprzeciwia się aneksyi Alzacyi i życzy sobie bezpośredniego rokowania pomiędzy Francyą a Niemcami. „Morningpost" mniema, że misya Thiersa nie uda się, gdyż Prusy odrzuciły interwencyę neutralnych mocarstw.

Ostatnia poczta.

Florencya, 15. września. Telegraficzna komunikacya pomiędzy Rzymem a Florencyą przerwana. Mówią, że generał Cadorna nie rozpocznie jeszcze dzisiaj operacyi przeciw Rzymowi z główną siłą swego korpusu, gdyż w skutek rozporządzenia francuskiego rządu, które wszystkich Francuzów do Francyi powołuje generał Charette będzie musiał opuścić Rzym z żuawami. Tem samem złamaną zostanie właściwa siła odporna Rzymu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6 września.

Hotel George: PP. Hr. Łoś J., z Łuszczyc. — Cielecki H., z Porchowa. — Kellermann E., z Kańczugi. — Łączyński A., z Batiatycz. — Radzimirski Z., Wołynia.

Hotel europejski: Komarnicki J., z Magierowa.

Hotel Langa: Gawrzyński J., z Szczawnicy. — Jamandi Grz., Botoschan. — Kämpfe K., z Lubyczy.

Hotel angielski: Reindl A., c. k. major, z Wolicy. — Juxa Chamin St., z Wołynia. — Hauterive W., z Siedlisk. — Jakubenz Grz., z Kopyczyniec.

Hotel Kuhna: Dr. Gaberle E., adw., z Sarosławia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. września.

PP. Ks. Millo A. i ks. Catarzu D., do Multan. — Hr. Dembowski Z., do Rokietnicy. — Hr. Dzieduszycki A., do Izydorówki. — Hr. Młodecki K., do Brodów. — Cieszka Ru., starosta, do Rudek. — Drużyłowski D., do Rosyi. — Pierzchała Ign., do Uszkowic. — Teodorowicz T., do Żukowa. — Tomanek P., do Smarzawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. i 16. września 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.99	+ 6.9	95	Z. mier.	10
2. god. po poł.	320 89	+ 10.0	69.	PdZ. d m.	9
9. god. wiecz.	320 64	+ 7.4	87.	PdZ. mo.	10
Deszczu: 7'''.83.					
7. god. zrana	321 64	+ 7.4	93.	PnZ. moc.	10
2. god. po poł.	323 18	+ 7.1	67.	„ „	10
9. god. wiecz.	323.98	+ 4.1	83.	„ „	10

Cały dzień deszcz 2.20.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 16. września.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	240	75	241	75
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	197	50	198	25
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	108	—	—	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	79	60	80	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	71	40	72	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	30	88	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	86	—	88	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	70	50	71	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	78	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	83	5	89
Napoleondor	—	—	—	—	9	89	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	54½	1	55½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	50	123	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14 września 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.20	66 40
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1854 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	233 —	234.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	231.—	232 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	83.—	84.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	91.80	92.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.25	102 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	112 —	112.50
Renty Como po 42 lir. austr.	22.—	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	71.—	72.—
Galicyi	70 50	71.—
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	73.50	74.50
Węgier	76 50	77.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	226 50	227.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	255.75	256.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	870.—	880.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	696.—	698.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	547.—	549.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	216 —	216.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2028	2032
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	242 50	243.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	197 —	198.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	366.—	367.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	187.50	188 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	72.—
Gal. banku hyp. po 6%	86.50	87.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	84.50	85.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.80	92.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.—	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101. —	103 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96.50	97.50
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157.50	158.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.—	31 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	38 —	40 —
St. Genois „ 40 „ „	27.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125 —
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	19 —	22.
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.90	104 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.25	104 50
Hamburg za 100 M. B.	91.75	91 75
Londyn za 10 ft. szt.	124.50	124.75
Paryż za 100 fr.	48 75	49.10
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 87	5 99
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 92½	9 93
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	123.—	123 25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16 września.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	80
„ „ w srebrze	66	50
Losy z 1860. roku	91	90
Akcye banku wiedeńskiego	696	—
„ „ kredytowego	254	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	60
Srebro	122	75
Napoleondor	9	93
Dukat	5	88

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2219) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 11694. Celem nadania stypendyum z fundacyi Arcyksięcia Rudolfa o rocznych 90 złr. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum powyższe przeznaczone jest wyłącznie dla uczniów szkół realnych bez różnicy wyznania religijnego.

Pierwszeństwo mają synowie mieszkańców byłego powiatu Przemyskiego, tudzież synowie tych c. k. urzędników, którzy w czasie utworzenia fundacyi Arcyksięcia Rudolfa, t. j. w roku 1861 zostawali na posadach urzędowych w powyższym powiecie.

Gdyby takich kandydatów nie było, natedy otrzymać może stypendyum uczeń szkół realnych pochodzący z byłego obwodu Przemyskiego.

Prawo nadawania stypendyum powyższego służy każdoczesnemu c. k. Namiestnikowi.

Podania wniesione być winne najdalej do 15go października r. b. do Wydziału krajowego, a to na ręce przełożonej Dyrekcyi szkolnej.

Prócz dowodów o pochodzeniu uprawniającem do otrzymania stypendyum załączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież ostatnie świadectwo szkolne.

Stypendyum nadane będzie od pierwszego półrocza bierz. roku szkolnego, a stypendysta pobierać może takowe aż do ukończenia szkół realnych.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 10. września 1870 r.

(2191) **Edykt.** (1)

Nr. 3447. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju wzywa niniejszym edyktem Salomeę Cieszewskę, z miejsca pobytu nieznajomą, a jeżeli już umarła, tejże nieznanych spadkobierców, aby w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni, licząc od pierwszego umieszczenia tego edyktu w gazecie do tego sądu się zgłosili i pretensye swoje do sumy 50 złr. w r. 1806 w stanie biernym realności pod L. 52 na Wojtowstwie w Stryju położonej, do małżonków Jana i Maryanny Hutnikiewicz należącej, na rzecz Salomei Cieszewskiej intabulowanej tem pewniej wykazali, inaczej bowiem suma jako amortyzowana ze stanu biernego wykreśloną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. sierpnia 1870.

(2189) **Edykt.** (1)

Nr. 1915. Ces. król. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem nieznanego z miejsca pobytu Mojżesza Steiger z Turki, iż pod dniem 9. sierpnia 1870 do l. 1915 wniósł Jona Pricz przeciw niemu i przeciw Chaji Steiger pozew o zapłacenie sumy 210 złr. w. a., w której to sprawie audyencya w sądzie tutejszym na dzień 17. listopada 1870 godzinę 9tą przed południem została wyznaczona, a do zastępywania przypozwanego Mojżesza Steiger obywatel tutejszy Hersz Ertel kuratorem mianowany i temuż pozew doręczony.

Rzeczą jest zatem Mojżesza Steiger na audyencyi tej osobiście lub przez pełnomocnika się zgłosić, gdyby bowiem tego nie uczynił, rzecz z powyższym kuratorem w imieniu jego będzie przeprowadzoną.

Turka, dnia 9. sierpnia 1870.

(2194) **Edykt.** (1)

Nr. 39998. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 28. lipca 1870 zaciągniętą została do rejestru handlowego firm spółkowych, zgłoszona firma handlowa „Galicyjskie ogólne Towarzystwo ubezpieczeń".

Lwów, dnia 10. sierpnia 1870.

(2176) **Kundmachung.** (3)

Nro. 818-Pr. Auf Grund des Finanz-Ministerial-Erlasses vom 28. August 1870 Zl. 26627 tritt vom 15. September 1870 angefangen ein neuer Verschleißtarif für echte Havanna-Zigarren in Wirksamkeit, der bei allen Tabak-Magazinen und Verschleißern zur Einsicht aufliegt.

Lemberg, am 4. September 1870.

Ogłoszenie.

Nr. 818-Pr. Na mocy reskryptu wysokiego c. k. ministerstwa skarbu wchodzi w życie z dniem 15. września 1870 nowa taryfa sprzedaży prawdziwych cygar z Hawanny, która się dla przeglądnienia znajduje we wszystkich magazynach tytoniu i trafikach.

We Lwowie dnia 4. września 1870.

(2167) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1156. Ces. król. sąd powiatowy w Mielcu rozpisuje w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 17go marca 1870 L. 1025 na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 5go listopada 1866 L. 18430 w dalszym toku uchwał egzekucyjnych z dnia 28. stycznia 1867 L. 1292 i z dnia 28. stycznia 1869 L. 1161 celem zaspokojenia sumy wekslowej p. Scheindli Dienstag w kwocie 100 złr. w. a. wraz z 6% od dnia 5. listopada 1866, kosztami sądowemi 5 złr. 37 kr., kosztami egzekucyjnemi w kwocie 2 złr. 87 kr. w. a., 3 złr. 52 kr., 6 złr. 54½ kr. w. a., i za podanie teraz wniesione w kwocie 5 złr. 17 kr. w. a. przyznanemi, egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę gruntu połowy pod L. 23 w Kliszowie położonego, Andrzeja Małka własnej, protokołem z dnia 5go lipca 1867 i dalszym ciągiem protokołu z dnia 9. czerwca 1868 zastawniczo opisanej, zaś protokołem z dnia 30go kwietnia 1869, oraz dalszym ciągiem protokołu z dnia 18. września 1869 egzekucyjnie oszacowanej, w tutejszym sądzie w dniach 12. października 1870, 26go października 1870 i 22go listopada 1870, każdego razu o godzinie 10tej rano odbyć się mającą pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa połowy gruntu powyższego w kwocie 1030 złr. w. a., za którą lub wyżej tej ceny ta połowa gruntu na pierwszym i drugim terminie sprzedaną być może, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi 10tą część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 100 złr. w. a. jako zakład w gotówce lub w obligacyach państwowych i kredytowych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela zaraz po ukończonej licytacyi do depozytu sądowego złożonym, innym zaś licytującym zwróconym zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych w sądowej registraturze przejrzanemi być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec, 8. czerwca 1870.

(2170) **Edict.** (3)

Nro. 5669. Vom k. k. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider den, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Josef Hilferding, oder im Falle seines Ablebens wider dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben Feige Byk geborene Schiller auf Extabulirung und Löschung des im Lastenstande der in Brody sub tab. Nr. 536 tom. dom. nov. III. fol. 193 pos. 11. on. gegen Salamon Schiller, dann im Lastenstande der in Brody gelegenen, aus 2 Tabularkörpern bestehenden Realität sub tab. Nr. 537 tom. dom. nov. III. fol. 194. pos. 12. on. & tom. dom. nov. III. fol. 197. pos. 9. on. gegen Riwe Sime Schiller für Josef Hilferding seit 13. März 1832 intabulirten Rechtes — die Bestandtheile sub Nr. 536 und 537 in Brody sammt allen Zugehör durch 3 Jahre, vom 15. Juni 1832 bis dahin 1835 für bereits bezahlten Miethzins bewohnen aus dem Titel der Verjährung Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Verhandlungstagfahrt auf den 23. November 1870 um 10 Uhr Vormittags anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Josef Hilferding oder dessen Erben unbekannt ist, so hat das gefertigte k. k. Bezirksgericht zur Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Dr. Weisstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem selbe sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Brody, den 1. September 1870.

(2146) **Edict.** (3)

Nro. 6044. Ueber Ansuchen des Jechiel Nelken vom 18. August 1870 Zl. 6044 ist mit hiergerichtlichem Bescheide vom Heutigen der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Mendel Frankfurter, oder im Falle seines Ablebens dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben zu Händen des für dieselben unter Einem bestellten Curators Hr. Advocaten Dr. Weisstein in Brody aufgetragen worden, binnen 45 Tagen hiergerichts nachzuweisen, daß die im Lastenstande der Realität Nr. 534 & 535 in Brody laut Dom. tom. ant. III. fol. 29 pos. 5 on., zu deren Gunsten am 30. März 1791 vollzogene Pränotation des Hypothekarrechtes der Forderung pr. 346 fl. 30 kr. gerechtfertiget sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens nach Ablauf dieser Frist über Anlangen des Gegentheils diese Satzpost gelöscht werden wird.

Hievon werden die genannten Abwesenden und dem Leben nach Unbekannten mittelst dieses Edictes mit der Aufforderung verständigt, binnen der obangesetzten Frist entweder persönlich, oder sei es durch ihren obgenannten Curator, sei es durch einen andern von ihnen zu bestellenden Sachwalter die geforderte Nachweisung zu liefern, widrigens sie die nachtheiligen Folgen ihres Versäumnisses sich selbst zuzuschreiben haben werden.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, am 30. August 1870.

(2116) **Edict.** (3)

Nro. 5636. Ueber Ansuchen des Jechiel Nelken vom 2. August 1870 Zl. 5636 ist mit hiergerichtlichem Bescheide vom Heutigen der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Mariem Chane Balaban auch Balban genannt, oder im Falle ihres Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben zu Händen des für dieselben unter Einem bestellten Curators Hrn. Advocaten Dr. Weisstein in Brody aufgetragen worden, binnen 45 Tagen hiergerichts nachzuweisen, daß die im Lastenstande der Realität Nr. 534 und 535 in Brody laut tom. dom. nov. 7. fol. 263 pos. 15. on. zu deren Gunsten am 9. Februar 1851 vollzogene Pränotation des Hypothekarrechtes der Forderung pr. 300 Silber Rubel gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens nach Ablauf dieser Frist über Anlangen des Gegentheils diese Satzpost gelöscht werden wird.

Hievon werden die genannten Abwesenden und dem Leben nach Unbekannten mittelst dieses Edictes mit der Aufforderung verständigt, binnen der obangesetzten Frist entweder persönlich, oder sei es durch ihren obgenannten Curator, sei es durch einen anderen von ihnen zu bestellenden Sachwalter, die geforderte Nachweisung zu liefern, widrigens sie die nachtheiligen Folgen ihres Versäumnisses sich selbst zuzuschreiben haben werden.

K. k Bezirksgericht.

Brody, am 30. August 1870.

(2179) **Obwieszczenie.** (3)

L. 508. Dr. Maurycy Lipiner wpisany został do listy adwokatów z siedzibą w Żółkwi.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 13. września 1870.

(2185) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 38876. W skutek uchwały komisyi krajowej dla chowu koni odbędzie się zakupno ogierów na stadniki krajowe w następujących miejscowościach i terminach, mianowicie:

w Przemyślu dnia 4. października b. r.
w Tarnowie „ 6. „ „
w Grzymałowie „ 15. „ „
w Stanisławowie „ 20. „ „

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. września 1870.

(2171) **Obwieszczenie licytacyi.** (3)

L. 39153. W celu wydzierżawienia młynów do dóbr skarbowych kuckich w oddziele pistyńskim należących na czas od 1. listopada 1870 do ostatniego grudnia 1873 odbędzie się w zarządzie dóbr kuckich w Kutach dnia 3. października 1870 publiczna licytacya.

Przedmiot dzierżawy obejmuje młyny w następujących sekcyach:

Nr. sekcyi	Nazwa wsi w sekcyi położonej i młyna	Cena fiskalna zł.	k.
1	Dwa młyny w Pistyniu o sześciu kamieniach, jeden w Mekietyńcach o trzech kamieniach i młyn niższy w Szeszorach o dwu kamieniach z foluszem	2078	82
2	Młyn wyższy w Szeszorach o dwu kamieniach z foluszem, jednokamienny z foluszem w Prokurowie i trzy młyny w Brosturach o jednym kamieniu i po jednym foluszu	508	18
3	Trzy młyny w Chomczynie o jednym kamieniu	115	50
	Wszystkie sekcye razem . . .	2702	50

Licytacya odbędzie się ustnie i zapomocą pisemnych nadarzy.

Opieczętowane i w 10proc. wadyum należycie zaopatrzone pisemne nadarze, mają być do dnia 2go października 1870 do 6tej godziny wieczór przełożonemu dóbr skarbowych kuckich w Kutach oddane.

Wszystkie inne warunki licytacyi mogą w zarządzie dóbr kuckich być przejrzane.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 7. września 1870.

(2153) **Obwieszczenie.** (3)

L. 1569. C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia należącej się wierzycielowi Majerowi Birnbaum sumy 56 zł. w. a. wraz z 4procent. odsetkami zwłoki od 17go stycznia 1865 aż do rzeczywistego zapłacenia kapitału odliczyć się mającemi, dalej kosztów sądowych i egzekucyjnych w ilości 7 zł. 43 kr. 2 zł. 17 kr. i 12 zł. 5 k. w. a., wreszcie teraźniejszych kosztów egzekucyjnych w przyznanej kwocie 3 zł. 31 kr. w. a. przeprowadzi się egzekucyjną sprzedaż dłużnika Jana Barszcza własnej ciała tabularnego nie stanowiącej realności w Zadusznikach pod l. 2 położonej, w trzech terminach, jako to: dnia 25. października, dnia 15. listopada i dnia 20. grudnia 1870, każdego razu o godzinie 9tej rano w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę szacunkową ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 550 zł. w. a. i realność wystawiona na licytacyę ani na pierwszym ani przy drugim terminie poniżej tej ceny sprzedaną nie będzie, przy trzecim zaś terminie także niżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

2. Chcący się ubiegać przy licytacyi, złoży zaraz przy rozpoczęciu licytacyi zadatek w kwocie 55 zł. w. a., któren nabywcy do ceny kupna wrachowany i takowy do depozytu sądowego złożony, wszystkim innym licytującym po ukończeniu licytacyi zwrócony będzie.

Inne warunki licytacyi mogą być przejrzane w kancelaryi sądu powiatowego.

Mielec, dnia 30. kwietnia 1870.

(2131) **Edict.** (3)

Nr. 5423 Ueber Ansuchen der Feige Byk vom 25. Juli 1870 Z. 5424 ist mit hiergerichtlichem Bescheide vom Heutigen der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Feige Halberstadt vel Halberstd oder im Falle ihres Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben zu Händen des für dieselben unter einem bestellten Curators Herrn Advocaten Dr. Weisstein in Brody aufgetragen worden binnen 45 Tagen hiergerichts nachzuweisen, daß die im Lastenstande der Realität Nr. 537 in Brody laut Dom. tom. ant. 5. fol. 92. pos. 1. on. zu deren Gunsten am 22. Juli 1791 vollzogene Pränotation des Hypothekarrechtes der Forderung pr. 180 Ducat. à 4½ fl., d. i. 810 fl. gerechtfertiget sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens nach Ablauf dieser Frist über Anlangen des Gegentheils die Satzpost gelöscht werden wird.

Hievon wird die genannte Abwesende und dem Leben nach Unbekannte mittelst dieses Edictes mit der Aufforderung verständigt, binnen der obangesetzten Frist entweder persönlich oder sei es durch ihren obgenannten Curator, sei es durch einen andern von ihr zu bestellenden Sachwalter die geforderte Nachweisung zu liefern, widrigens sie die nachtheilige Folgen ihres Versäumnisses sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 29. August 1870

(2157) **Edict.** (3)

Nr. 5299. Ueber Ansuchen der Feige Byk vom 25. Juli 1870 Zhl. 5299 ist mit hiergerichtlichem Bescheide vom Heutigen der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Beile Grüner und Menachem Munisch Chajes oder im Falle deren Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannte Erben zu Händen des für dieselben unter Einem bestellten Curators Hrn. Adv. Dr. Weisstein in Brody aufgetragen worden binnen 45 Tagen hiergerichts nachzuweisen, daß die über der im Lastenstande der Realität Nr. 536 in Brody laut Dom. tom. antiq. I. pag. 137. pos. 1. on. und tom. dom. antiq. 8. fol. 69. pos. 1. on. zu Gunsten der Beile Grüner seit dem 18. Jänner 1796 vollzogene Pränotation des Hypothekarrechtes der Forderung pr. 259 fl. öst. W., dann die über diese Satzpost seit dem 17. Juli 1799 superpränotirte Summe pr. 45 Du. à 4½ fl., d. i. 202 fl. 30 kr. zu Gunsten des Menachem Munisch Chajes gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens nach Ablauf dieser Frist über Anlangen des Gegentheils diese Satzpost gelöscht werden wird.

Hievon werden die genannten Abwesenden und dem Leben nach Unbekannten mittelst dieses Edictes mit der Aufforderung verständigt, binnen der obangesetzten Frist entweder persönlich oder sei es durch ihren obgenannten Curator, sei es durch einen andern von ihnen zu bestellenden Sachwalter die geforderte Nachweisung zu liefern, widrigens sie die nachtheiligen Folgen ihres Versäumnisses sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 30. August 1870.

(2186) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38102. W celu zapobieżenia zawleczeniu chorób bydlęcych do krajów królestwa Pruskiego przez było rogate, albo transporta bydła dla wojska przeznaczonego, zarządził królewski rząd pruski w Opolu rozporządzeniem z dnia 28. sierpnia 1870 roku L. 940 dla całego okręgu tamtejszego jak następuje:

§. 1.

Wszelkie bydło rogate, nawet gdyby takowe ze stąd niepodejrzanych pochodziło, nie może być pierwej do kraju królestwa Pruskiego wprowadzone, dopóki przez rządowego weterynarza opatrzone nie zostanie.

§. 2.

W tym celu muszą być partye większe bydła rogatego, jako też transporta bydła dla wojska przeznaczonego najpierw w dotyczącym urzędzie powiatowym (Landrathsamt) miejsca wchodowego zameldowane, następnie w miejscu najbliżej granicy wewnątrz kraju położonem umieszczone, przez weterynarza obwodowego opatrzone, na rogach piętnowane i osobno dokładnie opisane.

Za większą partyę uważa się pięć lub więcej sztuk razem pędzonych, mniejsze partye opatrują się w urzędzie cłowym pogranicznym; koszta oględzin ponosi strona bydło wprowadzająca.

§. 3.

Dalsze pędzenie takowego opatrzonego bydła dopiero wtedy nastąpić może, gdyż weterynarz opatrujący poświadczy niepodejrzany stan zdrowia bydła.

§. 4.

Bydło, między którem znachodzą się sztuki zaraźliwą chorobą dotknięte, lub też o takową podejrzane, nie może być dalej pędzone, dopóki po odbytej — nie prędzej jak po 12 dniach od czasu pierwszych oględzin przedsięwziętej rewizyi niepodejrzany stan zdrowia całego transportu przez weterynarza okręgowego nie będzie poświadczony.

§. 5.

Nieprzestrzeganie powyższych przepisów podpada wedle §. 307. kodeksu karnego pruskiego karze więzienia do jednego roku, a względnie i do dwóch lat.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. września 1870.

(2177) **Edykt.** (2)

Nr. 6996. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wygranej przez Roberta Barańskiego sumy wekslowej 682 złr. 50 kr. a. w. z procentami po 6% od dnia 16. sierpnia 1861 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 9 złr. 37 kr., 6 złr. 74 kr., 4 złr. 27 kr., 5 złr. 73 kr. a. w. już przyznanych, niemniej kosztów egzekucyi niniejszem w kwocie 162 złr. 62 kr. a. w. przyznanych, rozpisuje się przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Romanowa Wola, w byłym powiecie Sanockim położonych, p. Anny Załęskiej własnych, na rzecz p. Romana Barańskiego, która to sprzedaż w trzech terminach, a to: na dniu 31. października 1870, na dniu 5. grudnia 1870 i na dniu 9go stycznia 1871, zawsze o godzinie 10tej zrana w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami odbędzie się:

1) Dobra Romanowa Wola z przynależnościami sprzedają się ryczałtem i z wykluczeniem kapitału indemnizacyjnego za zniesione w tych dobrach powinności poddańcze. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa sądownie wyprowadzona w sumie 18.407 złr. 40 kr. w. a., poniżej której dobra te w pierwszych trzech terminach licytacyjnych nie będą sprzedane.

2) Każden chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć przed ofiarowaniem ceny do rąk sądowej komisyi licytacyjnej jako zakład 5% powyższej ceny szacunkowej w okrągłej kwocie 925 złr. w. a., a to w gotówce, lub w książeczkach krajowych kas oszczędności na okaziciela opiewających, lub w obligacyach indemnizacyjnych, w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego i w listach zastawnych galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie z kuponami według ostatniego w gazecie urzędowej ogłoszonego kursu, jednak nie powyżej wartości nominalnej tych obligacyi lub listów zastawnych. Zakład złożony przez najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymany, innym zaś licytantom zwrócony będzie zaraz po licytacyi.

3) Gdyby te dobra ani w pierwszym, ani w drugim, ani w trzecim terminie licytacyjnym za cenę szacunkową lub wyżej sprzedane nie zostały, natenczas celem ustanowienia warunków licytacyjnych ułatwiających wyznacza się termin na dzień 9. stycznia 1871 o godzinie 4tej po południu, na którym wierzyciele tem pewniej stanąć mają, ile że nieobecni za przystępujących do warunków lżejszych, przez obecnych wierzycieli ustanowionych, uważani będą.

4) Akt oszacowania i wyciąg tabularny tych dóbr wolno w tym sądzie przeglądnąć.

O tem rozpisaniu licytacyi zawiadamia się wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: Juliannę, Cypryana, Nikodema i Maurycego Barańskich, i Michała Brzezińskiego i wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po 12. lipca 1870 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiekbądź powodu uchwała te licytacyę rozpisująca doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dr. Łużeckiego z substytucyą p. adwokata Dr. Illasiewicza postanowionego i przez edykta.

Przemyśl, dnia 3. sierpnia 1870.

(2208) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38430. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrycia gościńców państwowych w obrębie budowniczym Stryjskim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na rok 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 13. października 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Stryjskiem licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1871 dla 3ciej, 4tej ćwierci 2giej, całej 3ciej, 3ciej, 4tej ćwierci 9tej i całej 10tej mili Klimecko-Stryjskiego, jako też dla 2giej, 3ciej ćwierci 60tej mili Biała-Stryjsko-Śniatyńskiego gościńca, razem 1170 pryzm w cenie fiskalnej 3012 złr. $2^1/_2$ kr. wal. austr.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. września 1870.

(2209) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38330. Celem zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńca państwowego Złoczowsko-Zaleszczyckiego w całej 7mej i 1szej, 2giej ćwierci 8mej mili obrębu budowniczego Tarnopolskiego na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 6. października 1870 o godzinie 12tej w południe w tamtejszem c. k. starostwie licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Potrzeba szutru wynosina rok 1871 — 725 pryzm w cenie fiskalnej 4137 złr. $47^1/_2$ kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przeglądnąć można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. września 1870.

(2210) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38827. Celem zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńca Lwowsko-Bełzeckiego w Żółkiewskim okręgu budowniczym na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 13. października 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Żółkiewskiem ponowna licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1871 dla 2giej, 3ciej, 4tej ćwierci 2giej mili, tudzież dla 7mej, 8mej, 9tej, 10tej i 11tej mili rzeczonego gościńca, razem 1560 pryzm szutru w cenie fiskalnej 8420 złr. 5 kr. a. w.

Bliższe warunki licytacyjne przeglądnać można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone 5% wadyum, przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. września 1870.

(2174) **Edykt.** (2)

L. 46547. C. k. sąd krajowy we Lwowie Franciszkowi Winnikowi z Bilki szlacheckiej rodem, szeregowcowi 30-liniowego pułku piechoty, który dnia 3. lipca 1866 w bitwie pod Königgratz zginąć miał, wiadomo czyni, iż na prośbę żony jego Maryanny Winnikowej, która ślub małżeński po drugi raz zawrzeć zamierza, postępowanie o uznanie tegoż jako zmarłego wprowadza się.

Gdy wiadomo nie jest, czy Franciszek Winnik żyje, i gdzie przebywa, przeto w celu wywiedzenia ustanawia się kuratorem pana adwokata Dra. Męcińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Schrenzel oraz Franciszka Winnika wzywa się, ażeby w przeciągu jednego roku przed sądem się jawił, lub takowy innym sposobem o życiu swoim zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie sąd do orzeczenia o jego śmierci przystąpi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. października 1869.

(2207) **Obwieszczenie.** (2)

L. 37605. W celu zabezpieczenia dostawy materyału konserwacyjnego dla gościńca państwowego w obrębie budowniczym Brzeżańskim na trzyletni przeciąg czasu, to jest na rok 1871, 1872 i 1873 odbędzie się na dniu 12go października 1870 o godzinie 12. w południe c. k. starostwie Brzeżańskiem licytacya zapomocą ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1871 dla 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 7mej, 1szej i 2giej ćwierci 8mej, 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 9tej i 1szej i 2giej ćwierci 10tej mili gościńca Podhajczycko-Brzeżańsko-Stanisławowskiego razem 1800 pryzm w cenie fiskalnej 7036 zł. 60 kr.

Bliższe warunki licytacyi przeglądać można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzechletni okres czasu lub też tylko na rok 1871 zaopatrzone w 5proc. wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone podług przepisów, lub nie podane w termini nie znajdą uwzględnienia.

Z c, k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. września 1870.

(2169) **Edict.** (2)

Nr. 5668. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Franz Hiebel auch Hübel oder im Flle dessen Ablebens dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben Feige Byk geborne Schiler auf Extabulirung und Löschung der im Lastenstande der in Brody gelegenen Realität sub Tab. Nr. 536 tom. dom. rec. 12. fol. 84. pos. 2. on. und tom. dom. rec. 24. fol. 42. pos. 2. on. seit 17. Juni 1807 für den Belangten gegen Moses Braesner intabulirten Satzpost als des Vertrages ddto. Brody 7. Juni 1807 und des Miethzinsbetrages pr. 50 Dukat. aus dem Titel der Verjährung Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Verhandlungs-Tagfahrt h. g. auf den 23. November 1870 um 10 Uhr Vormittags angeordnet worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Franz Hiebel vel Hübel und dessen Erben unbekannt ist, so hat das gefertigte k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Weisstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesen k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 2. September 1870.

(2181) **Edykt.** (2)

L. 40903. C. k. sąd krajowy jako handl. weksl. we Lwowie czyni niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Kellermanowi niniejszym edyktem wiadomo, że w sprawie jego z Izydorem Cohn o sumę wekslową 1960 zł. w. a. z przynal. wszczętej w skutek prośby Izydora Cohna do l. 55945 ex 1869 termin do wniesienia dupliki i do spisu aktów na dzień 6. października 1870 o godzinie 10. zrana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Józefa Kellermana wiadomem nie jest, ustanowił c. k. sąd krajowy jako handlowy i wekslowy do jego zastępstwa tutejszego pana adwokata Dra. Rechena z substytucyą pana adwokata Dra. Henryka Gottlieba jako kuratora z którym też ta sprawa przeprowadzoną być ma.

Upomina się więc niniejszym edyktem pozwanego, ażeby albo sam się wcześnie do sądu zgłosił, lub ustanowionemu kuratorowi albo innemu obrać sobie mającemu zastępcy środki do swej obrony dostarczył, gdyż inaczej skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać musi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1870.

(2183) **Edykt.** (2)

L. 29855. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Owadiego Finklera, iż w sporze wekslowym Markusa Fraenkla przeciw niemu i Betti Finkler o zapłacenie sumy 300 zł. w. a. uchwałą z dnia 29. grudnia 1869 liczb. 58165 stanowcze załatwienie spisu aktów do l. 58165 ex 1859 wstrzymanem i dowód przez świadków na okoliczności w zarzutach naprowadzone dopuszczonem został, którato uchwała ustanowionemu dla pozwanego Owadiego Finklera na prośbę Markusa Fraenkla de praes. 6. czerwca 1870 l. 29855 uchwałą z dnia 24. sierpnia 1870 l. 29855 kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Jabłonowskiemu została doręczona.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1870.

(2205) **Sprostowanie edyktu.** (2)

Nr. 10585. W skutek uchwały c. k. sądu pow. deleg. miejskiego w Tarnowie z dnia 4go września 1870 L. 10280 prostuje się edykta z dnia 11. czerwca 1870 L. 5934 egzekucyjną sprzedaż realności Arona Bleiweissa pod L. 119 w Żabnie znajdującej się obwieszczające w ten sposób, iż licytacya realności tej na dzień 24. października, 17. listopada i 30. listopada 1870 oznaczona nie w Żabnie, lecz w Tarnowie w gmachu sądowym w biórze wydelegowanego do przeprowadzenia licytacyi tej komisarza sądowego się odbędzie.

Tarnów, 14. września 1870.

(2217) **Edict.** (1)

Nro. 30946. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, bereits am 1. September 1869 fälligen Coupons von dem Hypothekenbriefe der k. k. galiz. priv. Actien-Hypothekenbank Nr. 1784 über 1000 fl. aufgefordert, diesen Coupon binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte vorzulegen, da sonst solcher nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist wird amortisirt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 13. August 1870.

(2184) **Edykt.** (1)

Nr. 47225. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy i wekslowy we Lwowie czyni niniejszym edyktem wiadomo nieznajomemu z życia i miejsca pobytu Adalbertowi Kwiatkowskiemu, że Adolf Schochet przeciw niemu na dniu 9go września 1870 L. 47225 prośbę o wydanie nakazu zapłaty względem sumy wekslowej 430 złr. w. a. z p. n. wniósł, któren nakaz zapłaty uchwałą z dnia 10go września 1870 L. 47225 wydanym został.

Gdy pozwany Adalbert Kwiatkowski z życia i miejsca pobytu znajomem nie jest, ustanowił c. k. sąd krajowy dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Wilhelma Zuckera z zastępstwem p. adwokata Dr. Popiela, poczem się pozwanego upomina, ażeby wcześnie albo do sądu się zgłosił, albo ustanowionemu kuratorowi lub innemu obrać sobie mającemu rzecznikowi środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 10. września 1870.

(2203) **Edykt.** (1)

Nr. 11493. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom ś. p. Piotra hr. Wodzickiego, jako to: p. Józefowi hr. Wodzickiemu, p. Tekli z hr. Wodzickich Małachowskiej, tup. Felicyannie Wężykowej, a w razie ich śmierci z życia i miejsca pobytu tychże niewiadomym spadkobiercom, iż na dniu 13. września 1870 L. 11493 p. Aniela z bar. Lipowskich Romanowska, właścicielka dóbr Hrehorowa, przeciw nim i innym pozew o extabulacyę prawa wolnego wrębu w lasach dóbr Hrehorowa, jak Dom. 112. pag 65. n. 7. on., Dom. 112. p. 66. n. 15., 16. i 17. on. w stanie biernym dóbr Hrehorowa zaintabulowanego w sądzie tutejszym wniosła, który uchwałą z dnia 13go września 1870 L. 11493 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 15. listopada 1870 zadekretowany został. Gdy jednak miejsce pobytu pozwanych spadkobierców sądowi nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla tychże zastępcę z urzędu p. adwokata Dr. Szydłowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Tutaka, a doręczając pierwszemu dekretacyę pozwu wzywa się pozwanych, by wcześnie przed wyznaczonym terminem swą informacyę do obrony temuż zastępcy udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali i o tem sądowi tutejszemu donieśli, ile że w przeciwnym razie złe skutki ztąd wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą mieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 13. września 1870.

(2212) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 781-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady adjunkta przy c. k. sądzie powiatowym w Kołomyi z roczną płacą 800 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania załącznikami należycie poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie najdalej w przeciągu 14tu dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 14. września 1870.

(2188) **Edykt.** (1)

L. 13733. Wzywa się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Pilcha z Gierałtowic szeregowca 13go pułku ułanów hr. Trani, który miał udział dnia 24. czerwca 1866 w utarczce pod Villafranca, aby o swem życiu i miejscu pobytu w przeciągu roku od dnia pierwszego ogłoszenia niniejszego wezwania w Gazecie lwowskiej udzielił wiadomość sądowi krajowemu w Krakowie, lub ustanowionemu dlań kuratorowi, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu wymieniony sąd przystąpi do uznania go za zmarłego.

Kraków, dnia 30. sierpnia 1870.

(2190) **Edykt.** (1)

L. 2929. Do spadkobrania po ś. p. Grzegorzu Mokrzyckim, w Nakwaszy dnia 25. września 1849 r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym ustawą powołanego syna tegoż spadkobiercy, z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Mokrzyckiego wzywa się niniejszem, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w c. k. sądzie powiatowym brodzkim zgłosił się i swe oświadczenie wniósł, inaczej bowiem postępowanie spadkowe ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dlań kuratorem p. adwokatem Dr. Ornstein w Brodach przeprowadzonem będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 10. września 1870.

(2218) **Edykt.** (1)

L. 1552. Z c. k. sądu powiatowego w Mielcu jako instancyi pertraktacyjnej i kuratelarnej czyni się wiadomo, że p. Marya Zuccareli podała przy tutejszym sądzie prośbę o wezwanie a zarazem o uznanie za umarłego męża swego p. Karola Zuccarelli c. k. kapitana I. klasy przy 51. pułku piechoty liniowej arcyksięcia Karola Ferdynanda, od dnia 3. lipca 1866 r. w bitwie pod Królogradem w wojnie z Prusami zapodziałego, w skutek czego dla niego ustanowiono kuratorem p. Dra. Antoniego Bartosińskiego c. k. notaryusza w Mielcu.

Wzywa się przeto niniejszem p. Karola Zuccarolli, jak niemniej wszelkich jego spadkobierców lub prawonabywców edyktami w gazetach urzędowych lwowskiej i wiedeńskiej trzykrotnie umieścić się mającemi, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w pomienionych gazetach w tutejszym sądzie się stawili, lub też o życiu i pobycie swoim zawiadomili, gdyż inaczej po upływie tego czasu p. Karol Zuccarelli za zmarłego sądownie uznanym, a wszelka spuścizna zgłaszającym się i wylegitymowanym spadkobiercom tegoż przyznaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielec, dnia 22. sierpnia 1870.

(2201) **Edykt.** (1)

L. 17711. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadomia niniejszym edyktem p. Bogdana Hoffa, że przeciwko niemu p. Hermann Griffel wniósł pozew wekslowy, w załatwieniu którego wydano pod dniem 12. września 1870 do l. 17711 nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego pana Bogdana Hoffa wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego pana adwokata Dra. Markiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 12. września 1870.

(2200) **Obwieszczenie.** (1)

L. 12851. C. k. sąd krajowy w Krakowie powiadamia niniejszem Błażeja Szymczykiewicza czyli Szymczyka jak również i prawonabywców jego z życia i miejsca pobytu niewiadomych celem czuwania nad swojemi prawami, że wysoki skarb wojskowy płacąc za wywłaszczony pod fortyfikacye grunt z realności pod l. 85 w Krowodrzy własnej, Michała i Wiktoryi Czarneckich złożył dla Błażeja Szymczyka do depozytu tutejszo-sądowego 12go kwietnia 1869 pod artyk. 498 kwotę 143 zł. 75 kr. w. a. jako dług w kwocie 500 złp. z trzechletniemi odsetkami w pozycyi 1. on. w stanie biernym tej realności na rzecz Błażeja Szymczyka ubezpieczony i że uchwałą z 18. maja 1869 do l. 6600 dla bronienia praw Błażeja Szymczyka ustanowiono kuratorem p. adwokata Rozenblatta z substytucyą p. adwokata Altha.

Kraków, dnia 29. sierpnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.